DACĂ AI SIMȚUL UMORULUI, POȚI COMANDA „…LA DREAPTA-MPREJUR!…” FĂRĂ SĂ TE FACI DE RÂS!

Autor: Devis Grebu | 2 aprilie 2022

…mai cu seamă în fața unui numeros și valoros auditoriu, care umplea superba Sală festivă a luxosului Hotel bucureștean Mariott cu ocazia lansării cărții „REPERE INTELECTUALE ALE DREPTEI ROMÂNEȘTI”, publicată de Editura Humanitas, prin anii 2011+…

Ca mine – de exemplu – de la masa impunătoare a „prezidiului”– cocoțat de „împrejurări” lucrative alături de câteva dintre „reperele” din titlul cărții, pe care fusesem solicitat s-o ilustrez, cu portretele acelor intelectuali „reperabili” (lângă care eram așezat) și cu ideile lor simbolizate esențial imagistic.

Asadar, iată-mă, oarecum intimidat (vorba vine…) căci „părintește” invitat și „tolerat” de acei „monștri-sacri”, în ciuda (sau datorită…?) năzbătiilor care mă „recomandau”, la masa de onoare fără de capăt, s-ar crede și zice. Un fel de apendice necesar derizoriului, pentru a dedramatiza o întrunire care se dorea prea solemnă. Un apendice care trebuia să și grăiască, pe temă – ați reținut deja, sper – adică „DREAPTA”!… Dacă se poate și există, mioritic-românească. Deci, zbătându-mă, măcinat de dubii evaluative, adică plonjat în miezul „subiectului”, m-am trezit oratoric bălăcindu-mă prin valurile și spuma împroșcată – ca de obicei – în al meu domeniu: al SIMBOLURILOR, al nevoii de REPERE, descătușate prin „jocuri-de-cuvinte” – întâmplător, specialitatea mea – din împietrirea lor infatuat-riguroasă!

Ceea ce m-a readus pe pământ, lângă voi, cele/cei „câțiva”, care (poate, sper, că…) urmăriți rubrica mea, pentru a repune pe tapet – AICI-ACUM – acel discurs, jucăuș până la derizoriu și imposibil.

Pe marginea și pe seama noțiunii de „DREAPTA”. De fapt, ametind-o jucăuș-primprejur, adică prin cuvântarea mea de la acea reuniune.

Iat-o, în mare – cuvântarea – cu aproximații de rigoare și necesare reîncadrări în timp și altă audiență. Ca să vă amuz, descoperind umorul meu „proverbial”; de fapt, mai curând – și mult – pretins de mine!

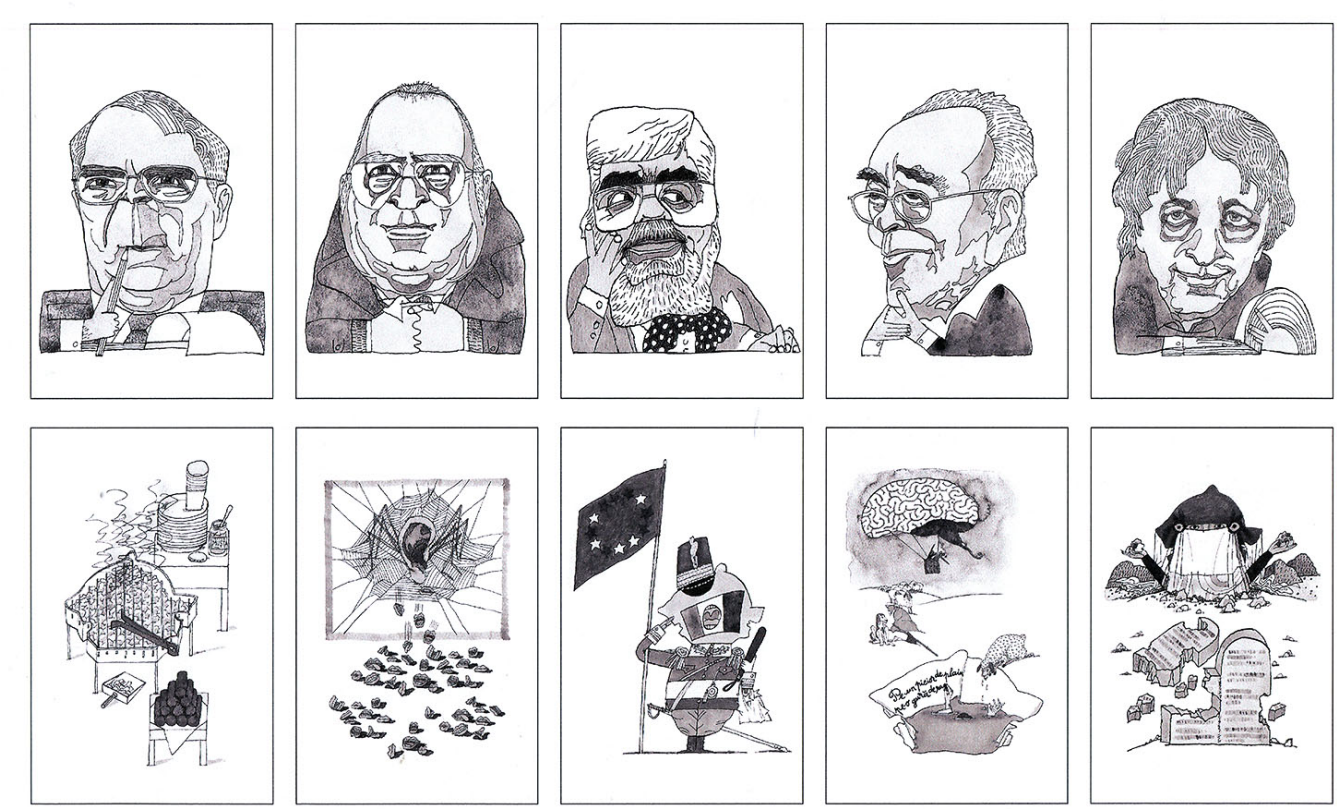
„…Bună seara!.”.. și încep folosind – desigur – câteva „repere” de ale mele, pescuite, pe care le-aș califica semantice. Mai întâi câteva care pot fi remarcate individual, sau sugerate, indicate, legalizate, ba chiar impuse, de mai-marii și/sau învățații epocii. Adică asa-zișii „formatori de opinie”. Adică „PRIORITATE LA DREAPTA” și/sau „PRIMA LA DREAPTA”!…

Mărturisesc că – inițial – am avut intenția să vă vorbesc „liber”, spontan, dar… atunci când o fac, devin cam agresiv și – mai ales – logoreic. Asadar cred că-i mai „cuminte” din parte-mi, să fiu „strunit” de o cantitate de idei scrise, limitată prin suprafața unei coli A4… și citită pe sărite…datorită miopiei firesti vârstei. Căci, de fapt, sunt un „DREPTACI”, care – din cauza emoției (ei, așa!…) – mă exprim cu „stângăcie”.

Iar, între atâtea somități într-ale „subiectului” – atât la tribună (unde, deși jenat de „îndrăzneala” mea umoristică mă aflu, umflat în pene) cât și prin numerosul public, „PREDICATUL” de către un novice – eu – îmi pare mai curând, sortit „PUSTIULUI”… că tot veni – adică o adusei – vorba…

Căci, în sinea-mi eu cred că – fiind și „scenograf”– am fost chemat pentru a servi drept „decor” adecvat, în„DREPT”ățit, adică neutru. În consecință, mă voi produce prin intermediul cuvintelor fără profunzime, ci decorativ-colaterale, fără „DREAPTA-

stânga”… Gen „Răpirea din Serai” de pe pereții gospodinelor de „DREPT COMUN”… altceva n-am găsit. De altfel, în marea majoritate a promovărilor acestui eveniment literal, sau chiar a anunțurilor seci, gen „BREAKING NEWS”, nu numai că n-am fost nici măcar menționat – ca vorbitor al acestei reuniuni – dar am fost și extirpat, probabil „profilactic”, din călduțul culcuș al „ilustratorului”, DREPT precauție, căci nu-mi pot imagina un alt motiv de DREPT. Rămânându-mi rolul unui fel de monden „entertainer” sau „amuseur-publique”, la piedestalul acestui monument. Un divertisment, naufragiat „titanic”, într-un ocean al profunzimii.

Dar, cu ajutorul de neprețuit al „DEX”-ului, completat de auzu-mi fin și aplecat către „zicerile” înțelepciunii populare (care s-au evaporat între timp, din păcate!…) am descoperit totusi câteva „REPERE”!… Care sper, mai curând ghicesc, că-s de DREAPTA… De care aminteam mai adineaori și mă grăbesc să vi le transmit – generos – dumneavoastră, ca proprii găselnițe.

Pornind de la simpla definiție „ÎN LINIA DREAPTĂ”, pe care o consider (încă din anii studenției mele la Institutul de Arte Plastice) ca fiind „drumul cel mai scurt între două puncte”! Voi aprecia cu precădere sentimentală „privirea DREAPTĂ”, cea fără de ascunzișuri intenționat-dăunătoare. Ca și „atitudinea DREAPTĂ”, care sugerează verticalitate, curaj, demnitate… Precum nu pot trece – într-o țară bântuită de „țepe” și corupție – peste „împărțeala DREAPTĂ”!… DREAPTĂ ca și „judecata” (tot de p-aici, nu-i așa…?). Apoi „lupta DREAPTĂ” și, pentru că din nou veni vorba, ce ziceți de o „directă de DREAPTA”…?…dacă se poate, într-o mănușă de catifea…

Căci, știți bine că – nu știe STÂNGA ce face DREAPTA!... Am zis!...Precum Matei, care întreabă – cu milostenie – „...dacă nu stă la DREAPTA Tatălui...?” (sau, mai recent, a „conducătorului iubit”)... sau chiar a soarelui, care răsare – precum bine știți – la DREAPTA cardinală, adică, răsărit... la fel ca DREAPTA, care ar putea și chiar ar trebui să-i fie uitată, evreului care la rându-i uită, sau nu-i pasă de „...O, tu!...Ierusalime venerat, iubit și promis-biblic!

În concluzie... și o oarecare secetă de alte „repere”, voi pretinde că ADEVĂRUL nu-i niciodată la mijloc, cum pretind unii – oportunisti-ipocriți –, ci se află întotdeauna de o parte sau cealaltă –
a confruntării dintre cei/cele ce pretind a-l deține: NU!!!... El se află fie la „stânga” (Doamne-
ferește!...), fie la „DREAPTA” (să dea Dumnezeu!...).

Și, revenind la partea distractivă a „decorului”, ca scenograf apreciat, voi preciza – celor care mă mai ascultă (acum, mă citesc...) distrați/te, că – pentru a ilustra „SIMBOLIC” aceste – deja – ilustre și interesante interview-uri, am folosit imaginea cartografiată-stilizat a României în zece ipostaze, pe cât de simbolice, pe atât de diferite – precum caracteristicile celor interview-ați – încercând, de unul singur, să însumez (de fapt, rezumând, cât mai clar) 10 opinii originale, destinate a străpunge – culmea – CENTRUL unicei și aceleiași ținte!

După aceste mai mult decât laborioase precizări, cred că reiese cum nu se poate mai

clar, că... nu sunt „normal”... cum nu de puține ori cei din jurul meu lucrativ, m-au „situat” – în scris și/sau în public, sonor!... Iar Dumneavoastră vă rezerv dreptul (sau, de ce nu, datoria) să decideți!... În caz că mai aveți răbdare... Dacă era – și este, în continuare, – un compliment...? Sau un diagnostic psihanalitic, nelinistit...?

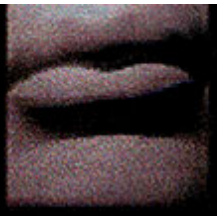
Oricum, eram – cu acea ocazie a lansării cărții – ultimul „obstacol” colocvial întru atingerea țelului primordial și principal al audienței, adică – DREPT ÎNAINTE către „BUFETUL” delicateselor!

Poftă bună!

REPERE INTELECTUALE ALE DREPTEI ROMÂNEȘTI

Cristian Pătrășconiu (ed.)

HUMANITAS